

Θέατρον Κυβέλης : «Τὸ Μαῦρο Χέρι» δρᾶμα εἰς μίαν πρᾶξιν, ὑπὸ Δ. Π. Ταγμοπούλου.

ΔΙΑ τὸν Ντιντήν Ζάραν νέον ἔκδοτον, χαρτοπαιάκτην καὶ ἔγγαμον, ὁφείλοντα εἰς ὅλους τοὺς προμηθευτὰς του, τὸ Μαῦρο Χέρι εἶνε ἡ ἀνάγκη ἡ ὅποια, ὡς φρονεῖ, τὸν ὥθει νὰ πωλήσῃ τὴν νεαράν του σύζυγον Καίτην εἰς οἰκιακὸν φύλον, τὸν ὑπερομεσόκοπον Στάμον Διολήν. Τὴν πειθαναγκάζει νὰ ζητήσῃ παρὰ τούτου, φέρουσα προκλητικότατα ἔξωμον εσθῆτα, τὸ ἀναγκαιοῦν εἰς αὐτὸν χρηματικὸν ποσόν, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ἀλμέγει τὴν ὑπηρέτριαν του τὴν ὅποιαν ἔχει ἔρωμένην

καὶ ἡ ὅποια εἶνε ἐν ταύτῳ καὶ ἔρωμένη τοῦ πλουσίου Στάμου Διολήν. Ἡ νεαρὰ σύζυγος ἐν ἀρχῇ ἀνθίσταται, ἀλλὰ τέλους ἔκουσα ἄκουσα προσφέρει ἑαυτὴν ζητοῦσα δάνειον. Ὁ Διολής παρέχει τὸ δῆθεν δάνειον· ἀλλ’ ἀποκρούει τὴν γυναῖκα, ἢν μαντεύει ὅλως ἄκουσιώς αὐτῆς δρῶσαν, ἢν ἐν τούτοις ἀγαπᾷ ἀπὸ ἔτῶν, διότι αὐτὸς «ἀγοράζει μόνον τὰ κορμιά ποὺ πωλοῦνται». Ἡ Καίτη ἔκτιμῆ κατ’ ἀξίαν τὴν πρᾶξιν τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ καὶ παρὰ ποτε συναισθάνεται εἰς ποιὸν βόρβιον ζῆ. Θέλει νὰ ἔγκαταλεύψῃ τὸν ἀνάξιον σύζυγον. Ὁ Διολής ἐν τούτοις τὴν ἀποτρέπει, — ἀρκεῖ ὅτι δὲν θὰ εἶνε πλέον δούλη ἡ ψυχή της, δσον ἀφορᾶ τὴν δουλείαν τοῦ σώματος, αὐτῇ δὲν ἔχει καμίαν σημασίαν! Ἡ Καίτη πείθεται καὶ παραμενεῖ, — δέχεται δὲ ἡδη τὸν σύζυγον σαρκαστικὴ ἀλλὰ καὶ ὑπεράγαν ἵσως ὅητοική, τὸν πείθει ὅτι παρεδόθη εἰς τὸν Διολήν, ζητεῖ δὲ ἀπλῶς προτοῦ καθίση καὶ φάγη ἡσύχως μετ’ αὐτοῦ, ν’ ἀλλάξῃ τὴν ἐσθῆτα ἡ ὅποια θὰ χρησιμεύσῃ καὶ ἀλλοτε, διευθυνομένη δὲ πρὸς τὸν κοιτῶνα τῷ ὑπενθυμίζει διτε, τὸ περίστροφον εἶνε ἀνηρτημένον ἐπάνω ἀπὸ τὴν κλίνην.

Τὸ νέον τοῦτο ἔργον τοῦ συγγραφέως τῶν «Ἀλυσίδων» καὶ τῆς «Ἐξώπορτας» εἶνε τεχνικότατα δραματοποιημένον, γοργὸν καὶ ἔντονον, μὲ κάποιαν παρέκκλισιν ἐν τούτοις βέβαια ἀπὸ τὴν πραγματικὴν ζωὴν ὡς ἐκ τῆς τόσης δογματικῆς ὁητορικῆς τοῦ τέλους καὶ ὡς ἐκ τῆς τόσης συσσωψεύσεως ἀθλιότητος δσον ἀφορᾶ τὰς σχέσεις αὐθέντου, ὑπηρετοίας καὶ χρηματοδότου. Ἔπειτα τί περίεργος ἀρχὴ εἶνε ἐκείνη κατὰ τὴν ὅποιαν ἡ δουλεία τοῦ σώματος δὲν ἔχει καμίαν σημασίαν!

Τὸ ἔργον ἔξετελέσθη μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ πολλῆς ἐπιτυχίας. Ἡ κυρία Ἀγνὴ Ροζάν ὡς νεαρὰ σύζυγος ἐπέδειξε καὶ δύναμιν καὶ πάθος καὶ σαρκασμὸν καὶ ὕραιότητα. Ἡ δεσποινὶς Βασιλικὴ Δημοπούλου ὡς ὑπηρέτρια ἀπέδοσεν ἐφ’ δσον ἦτο δυνατὸν εἰς τὴν αἵμύλον καὶ συμπαθῆ χάριν της πιστῶς τὸν ἀντιπαθητικότατον ὁόλον της. Οἱ κ. κ. Γαβλιηλίδης καὶ Π. Λέων ἦσαν πολὺ καλλοί.